

## Seixanta crèdits comuns

Escrit per Filosofia  
dijous, 12 d'octubre de 2006 15:13 -

---

Què queda per al professor d'institut que fa anys que realitza tasca docent? Doncs poc més que fer d'assistent social, de guarderia d'adolescents descarats, i de seleccionador d'alumnes que acaben arribant a la universitat

tribuna El Punt 12/10/06  
Doctor en filologia hispànica

JOSEP MARIA UYÀ



+ L'autor escriu que la majoria dels alumnes vol acabar ben ràpid una ESO que es

Llegeixo amb perplexitat i astorament que la reordenació dels ensenyaments universitaris preveu la creació de seixanta crèdits comuns en cada àrea principal de coneixement, és a dir, un curs sencer, que tots els estudiant de les carreres d'aquelles àrees hauran de cursar obligatòriament. Fins aquí el titular. Després es preveu substituir la llicenciatura pel grau, de quatre anys, i es deixa l'autèntica especialització per als que facin el doctorat, o bé un o diversos màsters. Això s'escau dins la reorganització i harmonització amb els estudis arreu d'Europa, i segueix bàsicament el model anglosaxó. Fins aquí la notícia.

I dic perplexitat i astorament, perquè la gent que treballa als instituts de secundària, fa anys que pateixen l'allargament de l'ensenyament obligatori fins als setze anys, i la creació de l'ESO, que va suposar l'entrada dels alumne de 12 a 14 anys, i l'escurçament del batxillerat en dos cursos, dels quatre que tenia, tres de BUP i un de COU. I pateixen també la dispersió dels ensenyaments professionals, dividits ara en mòduls d'aprenentatge, molt bàsics, i formació professional superior, de caràcter pràcticament universitari, que deixen un buit enorme entre les necessitats dels alumnes de 14 a 16, dóna una oferta migrada als de 16 a 18, i força la majoria a fer al batxillerat per poder assolir una bona FP. I ara resulta que la gent de la universitat, davant l'evidència del poc nivell amb què arriben els estudiant de batxillerat, creuen necessari fer un curs general que, evidentment, no deixa de ser aquell curs de batxillerat que es va treure.

Em pregunto si hi ha algú que s'ha parat una bona estona a analitzar si estem fent les coses

bé, o anem de pegat en pegat, perquè resulta que l'ESO i el batxillerat actual, de només dos anys, ha acabat sent un calaix de sastre que omple els instituts amb aules i pissarra durant sis anys; instituts mal dotats i amb no gaires possibilitats de fer variacions, excepte tot l'esforç que es fa per integrar tots aquells que hi tenen problemes. Un calaix on els de primària hi van abocar els seus cursos conflictius, el setè i el vuitè d'EGB, on hi van quedar flotant tots els alumnes que als catorze ja s'iniciaven en la formació professional, on ha desaparegut l'FP de grau superior, ara localitzada en centres especialitzats, i on s'ha deixat a la bona de déu els alumnes de batxillerat, abocats a fer dos anys de preparació única per a l'examen de Selectivitat, sense temps per aprendre realment, i només nervis i preocupació per saltar una barrera massa concreta, com perquè el professorat de batxillerat estigui preocupat per res més. I amb la cirereta que els alumnes de 14 a 16, tots junts davant la pissarra, acostumen a perdre més aviat el temps, tant si són llestos com si no ho són tant, impacients per fer alguna cosa o altra, i acabar ben ràpid una ESO que es fa interminable, i on no es pot donar a cadascú el que necessita. Tot plegat, a més a més, comptant amb un professorat de nivell i orientacions molt diferents, provinent de l'antiga FP, o de primària, o del vell batxillerat, obligats a treballar amb una amplíssima diversitat d'alumnes i problemes, cosa que acaba normalment fent oblidar la necessitat d'una bona formació acadèmica de tots aquells alumnes que seran futurs universitaris, sigui perquè hi ha realitats més urgents, sigui perquè entre el professorat es perd el nivell d'autoexigència i d'exigència als alumnes.

I llavors resulta que en comptes d'anar als instituts a preguntar què passa, què es necessita, com s'hauria de reordenar tot, es decideix fer a les universitats un curs de reciclatge i de nivells mínims, traient aquesta tasca, pròpia dels instituts, i lliurant-la a un professorat universitari que, per si no tingués prou privilegis en horaris i sortida professional de la seva feina docent —cosa gairebé inexistent, en investigació i promoció, als instituts—, ara a més a més fa una tasca que no li pertoca, i guanya, a través dels màsters, un seguit de possibilitats d'especialització i de tasca docent, ja que els màsters els programa la universitat, i també els cobra la universitat.

Què queda per al professor d'institut que porta anys de formació pròpia i de tasca docent? Doncs no gaire cosa més que fer d'assistent social, de guarderia d'adolescents descarats, i de seleccionador d'alumnes que, a còpia d'anys de selecció natural, donats els tristos mitjans que hi ha en un institut —fins i tot si és nou de trinca—, acaben arribant més o menys desperts i preparats a la gran universitat, havent deixat pel camí tots els alumnes de l'anomenat *fracàs escolar*, que no és res més que el fracàs d'un sistema barat i massificat d'aguantar els alumnes fins que puguin treballar o puguin saltar més amunt. I per acabar-ho d'arreglar, ara circula la idea que els alumnes de batxillerat que no se'n surtin, el puguin programar en tres anys, fent menys assignatures cada curs; o sigui, tenir alumnes que ara entren i ara surten, amb el desgavell que suposa per a ells i per a tothom, i la feina de programar el currículum alumne per alumne en el batxillerat. I això només pel que fa al desgavell del currículum general, perquè si ens posem a parlar dels continguts, de la immigració, del nivell del professorat, de l'autonomia dels centres, del paper de la inspecció, de les instal·lacions, i dels pares i mares, llavors és per tornar-nos

## Seixanta crèdits comuns

Escrit per Filosofia  
dijous, 12 d'octubre de 2006 15:13 -

---

bojos. I el que fa més gràcia és que potser tots aquests de les universitats es pensen que ells sí que els arreglaran, a aquests adolescents. Estic per apuntar-me a un d'aquests cursos generals. Potser sí que hi aprendré tot el que no els sabem ensenyar!